

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

**ТЕЗИ
І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**4 – 5 КВІТНЯ 2019 р.
м. Одеса**

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ: ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ, КРИТЕРІЇ ВИЗНАННЯ ТА ВИДИ

Митрофанов О.С., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.

117

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПІДЗВІТНИМИ ОСОБАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Мостицька С. І., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.

119

ВИЗНАЧЕННЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ ПІДПРИЄМСТВА ЗА СТАНДАРТАМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Орел А. С., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т. М.

121

СУЧАСНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Приймак В. О., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т. М.

123

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ

Рудниченко Ю. Л., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Євтушевська О. О.

125

ГОСПОДАРСЬКИЙ ОБЛІК: СУТНІСТЬ ТА ВИДИ

Чеглатонєва А. С., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.

127

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ВІДРЯДЖЕННЯ

Шляміна К. С., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Євтушевська О. О.

129

СУЧАСНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Сороченко О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Іванченкова Л.В.

131

КРЕДИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ: ШЛЯХИ УПРАВЛІННЯ

Кукушкіна О. О., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.

133

показує, скільки потрібно витратити основних засобів на виготовлення одиниці продукції) та фондоозброєності (показує яка частина вартості основних виробничих засобів припадає на одного працівника (робітника)).

Останній етап – аналіз рентабельності основних засобів. Показник рентабельності дає змогу визначити, яку частку прибутку отримало підприємство за рік від вартості основних засобів.

За результатами аналізу відбувається пошук резервів покращення використання основних засобів. Тому підвищення ефективності використання основних засобів є одним із головних чинників, що зможе забезпечити в майбутньому ефективне функціонування підприємства в цілому.

Правильно підібрана методика аналізу основних засобів дозволить своєчасно контролювати склад і стан основних засобів, що дасть можливість пошуку та використання резервів підвищення ефективності використання основних засобів для прийняття грамотних управлінських рішень [1].

Науковий керівник – к.е.н., доц., Ступницька Т.М.

Література:

1. Волощук Л.А., Юдин М.А. Финансовый анализ: учебн. пособ. / под ред. С.В.Филипповой. К.: Освіта України, 2012, 328 с. URL: http://economics.opu.ua/naukova-baza/voloschuk_fin_analis.pdf (дата звернення 12.03.2019 р.)
2. Ларка М.І., Горжій Д.О. Резерви підвищення ефективност використання основних засобів підприємства. URL: http://www.kpi.kharkov.ua/archive/Наукова_періодика/vestnik/larka.pdf
3. Селіванов Н.М., Ткаченко Ю.В., Попко Я.О. Особливості методики проведення аналізу основних засобів підприємства. URL: <https://economics.opu.ua/files/science/ipreed/2016/98.pdf> (дата звернення 12.03.2019 р.)
4. Федаш Г. В. Формування стратегії відтворення основних виробничих фондів підприємства. URL: http://www.rusnauka.com/2._SND_2007/Economics/19243.doc.htm (дата звернення 12.03.2019 р.)

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ

Рудниченко Ю. Л., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Будь-яке підприємство, нехай навіть маленьке, у ході своєї діяльності взаємодіє з іншими особами – постачальниками та підрядниками, покупцями і замовниками. Така взаємодія полягає насамперед у придбанні в інших суб'єктів господарювання товарів (робіт, послуг), а також реалізації власної продукції (товарів, робіт, послуг) покупцям. Зрозуміло, що операції за розрахунками з контрагентами мають бути відображені в бухгалтерському та податковому обліку підприємства.

Питання щодо удосконалення системи взаємовідносин і організації обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками досі є актуальним. Причиною виникнення значної кредиторської заборгованості часто стає недосконалість розрахунків з постачальниками та підрядниками, недбалість працівників, шахрайство та зловживання службовими повноваженнями. Як наслідок – порушення фінансової й розрахункової дисциплін. Тому правильне, ефективне та своєчасне ведення розрахунків з постачальниками та підрядниками, достовірне відображення облікової та аналітичної інформації набуває великого значення, що свідчить про необхідність їх вдосконалення. Але, незважаючи на актуальність проблем, треба зазначити, що облік розрахунків не достатньо досліджений в сучасних наукових джерелах.

Одна з найважливіших проблем в сучасних умовах – це подолання фінансової кризи в Україні, яка здійснюється за допомогою адаптації національної системи обліку та звітності до міжнародних стандартів, а також впроваджуються у практику нові підходи і методики обліку активів суб'єктів господарювання та джерел їх фінансування. Це нерозривно пов'язано з удосконаленням системи бухгалтерського обліку, одним із центральних елементів якої є поточні зобов'язання підприємства. У процесі здійснення своєї підприємницької діяльності суб'єкт господарювання взаємодіє з іншими підприємствами, а також з організаціями які поставляють матеріальні цінності, обладнання, інші активи, включаючи виробничі запаси, надають послуги, виконують роботи, необхідні для забезпечення діяльності підприємства. У результаті виникає поточна кредиторська заборгованість перед вітчизняними та іноземними постачальниками та підрядниками.

З перерахованого зрозуміло, що відображення в обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками відповідно до національних стандартів дещо відрізняється від міжнародних вимог. Але це все питання часу, адже наразі відбувається адаптація бухгалтерського обліку до МСБО.

Удосконалення існуючої в Україні системи обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками можливе лише за умови її уніфікації з міжнародною системою, але при одночасному урахуванні національних особливостей. Це дозволить повністю розкрити облікову інформацію для ефективного управління господарською діяльністю підприємств.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Євтушевська О.О.

Література:

1. Міжнародний стандарт фінансової звітності 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності» від 01.01.2012 № 929_004 [Електронний ресурс] // Верховна Рада України – режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_004.
2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1 «Подання фінансових звітів» від 01.01.2012 № 929_013 [Електронний ресурс] // Верховна Рада України – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_013.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання», затверджений наказом Міністерства фінансів України № 20 від 31.01.2000 р. //

Бухгалтерський облік і аудит – 2000. – № 2. – с. 7-12. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>.

4. Візфренко С. В. «Удосконалення аудиту розрахунків з постачальниками та підрядниками» / С. В. візфренко // Інноваційна економіка. – 2014. – № 3. – с. 249-254. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.

ГОСПОДАРСЬКИЙ ОБЛІК: СУТНІСТЬ ТА ВИДИ

Чеглатонєва А. С., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Щодня ми маємо справу, належним чином, з системою збору, нагромадження, обробки, групування, узагальнення і реєстрації (фіксації) необхідної інформації або її сукупних даних, що відображають кількісну чи якісну характеристику подій, явищ, фактів, процесів, об'єктів, тобто, одним словом, зустрічаємось з «обліком». Проте, рідко замислюємося з яким видом обліком маємо справу, оскільки існування значної кількості видів обліку у теорії (оперативний, статистичний, бухгалтерський, фінансовий, управлінський, податковий, стратегічний, креативний, прогностичний, проблемно-управлінський, економічний, соціальний, динамічний, екологічно орієнтований, актуарний, бюджетний, динамічний бухгалтерський тощо) призводить до деякої плутанини як у визначенні їх назв і тлумаченні їхнього змісту, так і в застосуванні прийомів та способів того чи іншого виду обліку на практиці. Все це зумовлює цілком закономірну необхідність їх вивчення та систематизації, що дасть змогу дати відповідь на важливе й досить актуальне питання: яке місце насправді відводиться кожному із зазначених видів обліку на практиці та хто і яким чином втілює їх у життя [1], їх спорідненість та відмінність.

В сучасних умовах облік – це процес, який складається з операцій спостереження, сприйняття, вимірювання та фіксації (реєстрації) фактів, явищ природи чи суспільного життя. Якщо процес обліку здійснюється над господарськими об'єктами, то такий облік називають господарським [2].

Види обліку під різним кутом зору розглядають багато фахівці з обліку, про що свідчать численні публікації у наукових виданнях. Ґрунтовні дослідження щодо визначення видів обліку та їх відмінність, проведені провідними вітчизняними вченими, а саме: Ф. Ф. Бутинцем, В. Г. Швець, Н.М. Ткаченко, Н.В. Чебановою, Т.І. Єфіменко, М.Г. Чумаченко, М.С. Пушкар, Л.В. Нападовською, Л. М. Васільєва, В.Ф. Максимової, Т.Чупир, В.Чупир, П. Хомин, С. Голов та ін. Слід відзначити, що періодично спалахують дискусії щодо існування, визначення поняття господарського обліку та його видів як самостійного або частини (підсистеми).

Зазначимо, що під «обліком» протягом багатьох десятиліть розуміли всебічне відображення складної і багатогранної діяльності окремих підприємств, організацій, усього процесу суспільного відтворення з метою